

BOLETÍN DEL CLERO
DEL
OBISPADO DE LEON

Instructio ad Illmos. ac Rmos. Hispaniae Archiepiscopos Toletanum, Palentinum, Granatensem, Salmantinum et Compostellae pro in eorum Seminariis canonicè erigendis Facultatibus sacrae theologiae, Juris canonici et Philosophiae scholasticae.

I. Quum apostolicum privilegium, quo hucusque usi sunt et adhuc utuntur gradus majores, h. e., licentiam et doctoratum in s. theologia et jure canonico conferendi, Illustrissimi ac Reverendissimi Dioecesium Toletanae, Valentinae, Granatensis, et Salmantinae primitus per Breve Pii Papae IX, et dein Archiepiscopus Compostellanus per specialem hujus S. Congnis. concessionem, duplici sub conditione tributum sit, I.^a nempe *ad beneplacitum Sanctae Sedis*; II.^a *donec*, (sic explicite declarante Gubernio in decreto XXI Maji MDCCCLII art. X) *Seminaria generalia erigerentur*: Summus Pontifex Leo XIII, ne diutius in incertum et quasi precaria ratione res in gravissimo studiorum et graduum collationis negotio ultra procederent, omnibus mature perpensis in plenariis Emorum. Patrum hujus S. Congnis. comitiis, habitis die V.^a mensis Junii, mandavit, ut ad normam juris, nulla adhuc interposita mora, in quinque praedictarum Dioecesium Seminariis Facultates, more universitario, constituerentur et canonicè erigerentur, sive s. theologiae, sive juris canonici; quibus etiam Facultas adjici poterit philosophiae scholasticae, cum jure et privilegio *in perpetuum* gradus omnes conferendi clericis, qui Facultatum scholas rite celebraverint.

II. Scopus, quem eadem Sanctitas Sua in demandanda hujusmodi canonica Facultatum erectione Sibi proposuit consequendum, ille potissimum est, ut clericis perillustris totius hispanicae nationis, qui ingenio ac pietate praestantiores ab Epis. per Dioeceses inveniantur, copia penes praedicta Seminarium fieret, studia omnia ecclesiastica altiori prorsus ratione excolendi, sicut et sacrarum scientiarum natura et dignitas exoptulant, et prouti vel ipsae temporum circumstantiae a clericis requirunt in veritatis et fidei juribus, ipsis scientiae armis, contra innumeros hostes strenuo defendendis.

III. Verum hujusmodi Facultatum constitutionem more universitatis peragendam, quum nonnisi ad Dioecesium ipsarum decus et ad studiorum cleri incrementum quam maxime conferre perspicuum sit, Beatiss. Pater Archiepos. praelaudatos summopere commendandos voluit, ut in nobilissimum hoc opus alacres et solliciti operam et studia et curas pro viribus impendere non renuant, de operis felici successu haud dubitans pro Praesulum studiosa voluntate in optima quaeque incaepa pro suis Ecclesiis perficienda, et pro eorum erga S. Sedem propenso obsequio in mandatis exequendis.

IV. Attamen ut ad felicem, qui intenditur effectum erectio Facultatum deducatur, praxis et leges observentur necesse est, quas haec S. Stud. Congregatio semper praescribere solita fuit, quaeque in sapientissima continentur Leonis XIII bulla, quae incipit *Quod Divina Sapientia*.

Hisce profecto adhibitis normis et methodo spes certa effulget fore, ut brevi temporis spatio ad exemplum earum, quae recentioribus hisce temporibus in Gallia, Italia et Mexico erectae sunt Facultates, novae in Hispania erigendae, suos uberes et solidos fructus afferant.

V. Praecipua interim pro Facultatibus erigendis observanda capita sequentia sunt:

- I. Statutorum confectio.
- II. Collegiorum doctoralium efformatio.
- III. Praefecti et Professorum electio.
- IV. Recta studiorum ratio.
- V. Examina et graduum collatio.

De singulis nonnulla praescribere et enucleare necesse est.

VI. Prima et praecipua pro Facultate aliqua erigenda conditio est, ut statuta conficiantur et adprobentur. Unaquaeque enim Facultas, quae a S. Pontifice privilegio condecoratur gradus academicos conferendi, statutis innitatur necesse est, tamquam basi et fundamento: iis tamquam legibus Facultas continetur et regitur: in ipsis, moderante quidem Cancellarii auctoritate, omnibus palam fiunt, ut observentur praescripta pro iis exequendis, quae sive personarum jura et munera, sive studiorum rationem, sive collationem graduum, sive omnia denique quae totius universae Facultatis regimen et administrationem respiciunt.

Hunc ad effectum exemplar unicuique Archiepo. transmittitur statutorum, quae nuperrime pro Parisiensi, Mediolanensi, et Mexicano Instituto ab h. S. C. adprobata sunt, ut additis mutationibus, quas ob locorum circumstantias inducere Archiepiscopis placuerit, ceu norma et exemplum prae oculis habeantur in propriis uniuscuiusque Instituti Dioecesani statutis conficiendis.

Caeterum, si quae erunt superanda impedimenta in hac prima erectionis periodo, persuasum sibi habeant Illmi. ac Rmi. Praesules, nil magis h. s. Cogni. cordi esse, quam singulorum votis annuere, et necessitatibus omnibus propensa voluntate pro viribus occurrere.

Attamen, postquam statuta confecta fuerint, ad S. h. Congnem. transmittenda sunt, ut maturo subjiciantur examini et adprobentur, suprema tandem S. Pontificis auctoritate confirmanda.

VII. Collegia praeterea efformanda sunt Doctorum pro unaquaque Facultate. Universim non minus octo nec plus duodecim membris unumquodque Collegium constare debet. Collegia ista Doctorum haud parvum adjiciunt Facultatibus decus et praestigium: omnesque celebriores Universitates, et rite institutae Facultates per orbem suis Doctoralibus collegiis condecorantur et florescunt.

Doctorum munus et jus est Professoribus, Praefecto studiorum et Cancellario praesto esse; et invigilare ut omnia penes Facultates recte sese habeant. in iis praesertim, quae studiorum rationem respiciunt: item examina candidatorum habere

et vota profferre de eorum scientia pro gradibus obtinendis.

Quapropter oportet ut viri scientia praestantissimi e Clero saeculari et regulari eligantur, ut singula Facultatum Collegia efformentur. Professores quidem Facultatum poterunt etiam inter Doctores adscisci; sed iuxta praxim ubique receptam et iuxta praescripta Bullae Leonis XIII mox citatae, magis expedit ut major pars e clero saeculari et regulari eligatur. Oportet autem ut sive Professores sive Doctores Collegiales laurea insigniti sint in ea, quam docent disciplina, vel in cujus collegium cooptandi sunt. Eorum nomina huic S. Congregationi ab Archiepiscopis communicanda sunt, ut eorum electio opportuno tempore confirmationem a S. Sede accipiat.

VIII. Praefectus praeterea studiorum eligendus a Cancellario est: munus et jus illius erit tribus Facultatibus ceu vice-Cancellarius praeesse; de statutorum fideli executione sedulo invigilare; una cum Doctorum Collegiis diligenter inquirere, an lectiones in singulis Facultatibus a Professoribus traditae catholicam amussim redoleant doctrinam: programmata studiorum et examinum a Professoribus quotannis conficienda et a Collegiis respectivae Facultatis revisenda adprobare: candidatorum examibus, absente Cancellario, praeesse et votum ferre: alumnos recipere et in matriculae libris inscribere: omnia et denique pro viribus curare, quae ad Facultatum incrementum decus, necnon ad solidam alumnorum institutionem magis conferre judicaverit.

Hinc vir prae omnibus scientia, prudentia ac pietate praestantior in hoc praefecti munus ab Archiepis. deligendus est, a S. Sede confirmandus.

IX. Quod ad Professores spectat, ipsi nedum Doctores sint oportet in ea, quam docent Facultate, sed reapse praestantiores in clero excellant necesse est, sive per studia magna cum laude in Universitatibus catholicis confecta, sive per diuturnum magisterium, vel per edita opera noti et commendati. Ex ipsis enim recta pendet potissimum juvenum institutio, quam non vulgarem et ordinariam, sed ampliore, profundam, exquisitam et variam procul dubio ex postulat sive Instituti natura, privilegio aucti gradus conferendi, sive ipsa graduum dignitas et excellentia.

Sedulo proinde cavendum, ne brevi temporis spatio obiter Professores immutentur, ac suo precarie quasi fungantur officio, in spem adducti pinguiora adipiscendi dioecesana officia et Beneficia. Quam maxime igitur refert, ut Professorum decori et firmitati consulatur: ipsi enim, ceu pars cleri electior et spectabilior, censendi sunt, quippe qui alumnos in spem Ecclesiae succrescentes excolere debeant assiduis curis, studiis et laboribus, quos honestius digniusque remunerari et decet et debitum est.

X. Sed caput quod curis Praesulum commendandum praeter caeteris S. haec Congregatio instanter optat, est *studiorum ratio*. Hoc sub nomine omnia complecti mos est, quae ad studia spectant universim penes Facultates singulas excolenda: libros et textus auctorum explanandos: programmata clasium et lectionum, harumque aptiorem per horas et annos distributionem: cursum durationem; et alia id genus. De qua recta studiorum ratione instituenda per singulas Facultates dicendum est.

XI. Quod ad S. Theologiae Facultatem spectat, ex omnium Universitatum et Collegiorum praxi et experientia perspicuum est, juvenum solidam institutionem, non ex temporis potissimum duratione, sed magis ex profunda materiarum pertractatione repetendam tuto posse. Septem proinde, qui nunc in Seminariis Hispaniae insumuntur anni in S. Theologia addiscenda, nimii ab h. S. C. Emis. P. P. inventi sunt: eosque ad quatuor vel ad quinque ad summum restringendos esse mandarunt. Ita tamen ut duae non feriatis diebus habeantur lectiones theologiae dogmaticae, matutina et vespertina, a duobus diversis tradendae Professoribus, quorum cura erit ita inter se collatis consiliis materias dividere, ut per quadriennium vel quinquennium omnes S. Theologiae tractatus alumnos ampliori, prorsus et profundiori, qua fieri poterit ratione, exponantur.

Affines Theologiae dogmaticae disciplinae, h. e., Theologia moralis, institutiones canonicae, Scriptura Sacra, Historia ecclesiastica, ac nonnulli linguarum semiticarum cursus per aequam et aptam in singulis annis distributionem edocendae a Professoribus proprii sunt, eo ferme modo et methodo quae ubique viget; h. e., factis, prouti oportet, theologiae dogmaticae potioribus partibus, solidior pariter et altior sit in his disciplinis alumnorum institutio.

XII. *Facultatis canonicae* vero liberi sunt clericis cursus, nec omnibus praescribendi. Sufficientem enim in jure canonico peritiam per institutiones, durante s. theologiae cursu (ut art. praeced.) traditas, adipisci omnes clerici debent. Sed qui licentiae et laurea gradibus in jure canonico insigniri velint, per solidum triennium *Facultatis canonicae* scholas celebrare debent. Primo anno institutionibus incumbendum est juris ecclesiastici sive publici sive privati, sed methodo ampliori ab *Institutoribus* exponantur materiae necesse est ac in *Theologia* traditae fuerint: agitur enim de clericis, quae specialibus his studiis incumbunt ut magistri in jure renunciatur. Secundo et tertio anno libri *Decretalium* exponendi sunt omnes binis quotidie praelectionibus, opportunis factis additionibus de jure novissimo et nunc temporis in *Ecclesia* vigenti, necnon aptis comparationibus adjectis cum jure civili et patrio.

XIII. Mens praeterea et ardens S. Pontificis votum est, ut *Facultatibus theologiae et juris canonici* *Facultas* etiam in quinque *Seminariis* adjiciatur philosophiae scholasticae.

Solida enim et optima juvenum institutio in philosophicis disciplinis praecipua et prima basis est universae scientiae et velut aurea clavis ad theologiae aliarumque scientiarum comparandos thesauros.

Tribus vero annis philosophiae cursus absolvitur. Primo et secundo anno rationalis philosophiae partes exponendae sunt, h. e., logica, ontologia, cosmologia, anthropologia et theodicea; tertius vero annus insumendus est in juris naturae et ethicae studio.

Per tres vero singulos annos philosophiae scientiae affines explicandae sunt, h. e., mathesis, physica et astronomia, aliarumque naturalium disciplinarum praecipuae notiones. Duo tamen prae oculis hac de re habeantur: I.^{um} ut in philosophiae rationalis expositione methodus scholastica semper adhibeatur et latina lingua in textibus auctorum enucleandis, qui doctrinam fideliter D. Thomae propius redoleant et sequantur. II.^{um} cavendum ne haud laudabili profecto nunc temporis invecta inversione potiores scientiis philosophiae affinibus et subsidiariis fiant partes, in verae philosophiae detrimentum; sed potius e converso,

XIV. Verum altiora haec trium Facultatum studia minime ab
alumnis aggredi fas sit, qui prius apprime eos instructos fuisse
certo testimonio constet in humanioribus litteris ac praesertim
in lingua latina. Hujusmodi linguae peritia non mediocris pro-
fecto, sed exquisita per inferiorum scholarum cursus acquirenda
est: oportet tamen, ut in statutis explicite praescribatur, nemi-
nem posse ad philosophiae cursum admitti, nisi districto super
latina lingua superato examine, scripto et ore subeundo. Quomodo enim altiores cursus sive philosophiae, sive teologiae et
juris canonici, qui semper latine habendi sunt, insequi alumni
poterunt, qui hujus linguae vel prorsus nescii sint, vel eam haud
sufficienter calleant? Impares profecto erunt et semper minus
apti praecipuo hoc carentes medio ad scientias comparandas,
licet acri praediti in genio fuerint. Enixe igitur haec S. C. Ar-
chiepos. quinque Seminariorum commendandos nomine ipsius
Pontificis hac instructione intendit, ut summopere provideant
quam citius de litterarum et linguae latinae studiis in scholis re-
levandis et augendis

XV. Quod denique examina respicit a candidatis subeunda
pro gradibus in unaquaque Facultate assequendis, passim videre
est in statutis ab hac S. C. pro aliis Institutis jam adprobatis,
ubi etiam nonnulla minoris momenti indicantur; quae gradum
collationem respiciunt.

Verum duo haec commendare fas sit, I.^{um} ut examina sem-
per requirantur pro gradibus conferendis, nullis factis exceptio-
nibus; sine examine enim laureas et gradus conferre S. Sedis
tantum privilegium est in eorum favorem, qui re et fama in
scientia praeclarissimi testimonio et commendatione Episcoporum
inveniantur. — II.^{um} ut examina districte et serio fiant, non remis-
se et quasi pro forma. Super quibus conscientia oneratur nedum
Professorum et Doctorum collegialium, sed potissimum cujusque
Archiepiscopi, Nimia enim in examinibus indulgentia studiorum
dignitas inficitur, quam relevari potius non imminui necessitas
cogit: gradus vero absque debita gravitate collati in dedecus
cedunt sive ipsius candidati.

XVI. Qui ex alienis Dioecesibus sese conferunt penes quinque
Seminaria, ut gradibus academicis insigniantur, praeter distric-
ta examina superanda, oportet ut solido bienio Facultatum cur-

sus frequentaverint, exhibito prius testimonio theologiae cursum in propriis Dioecesibus explevisse.

Haec est praxis in Universitatibus Romae et ubique recepta, nec ullo pacto ab ea recedendum E. E. P. P. et ipse S. Pontifex decreverunt. Quanam enim ratione licentiae et doctoratus diplomata, quae exquisitoris scientiae testimonium sunt, iis rite et serio conferri poterunt, qui in Seminariis cursus studiorum compleverint, quorum programmata centralibus conformia non sunt, nec de altiori provident alumnorum institutione in scientiis comparandis?

XVII. Ex Summi Pontificis ordinatione, anni hujus jam exeuntis et proxime advenientis spatium conceditur, ut, juxta ea quae dicta sunt, et conficiantur statuta, et Collegia Doctorum efformentur, et recta demum instituatur studiorum ratio. Sed hoc elapso temporis spatio, nisi amussim et fideliter omnia executioni mandata fuerint, quae hac Instructione pro in quinque Seminariis erigendis Facultatibus praescribuntur, suspendi eadem Sanctitas Sua privilegium jussit, quo hucusque Archiepiscopi usi sunt apostolico, licentias et laurea nomine S. Sedis conferendi.

Duo tamen ex nunc temporis, nulla interposita mora, permitti non posse huius S. C.^{is} EEmi. Patres decreverunt: 1.º ne gradus sine examine vel examinibus tantum pro forma et nimis remisse peractis, conferantur: et de hoc conscientia oneratur uniuscuiusque Praesulis. II.º ut gradus propriis Seminarrii alumnis tantummodo, non alienis conferantur: si quae ob peculiare circumstantias vel ob Beneficia obtinenda aut jam obtenta necessitas coget alienis alumnis gradus conferre, recurrendum est pro dispensatione toties quoties ad h. S. C.

XVIII. Hujus instructionis executio ex Pontificis ordinatione demandatur Nuntio Apostolico, cujus erit consilia conferre cum Archiepiscopis pro in eorum Seminariis erigendis Facultatibus, eorumque curas et operam suae consociare actioni. Omnia tamen referenda et communicanda sunt huic S. Congregationi pro opportunis, si opus fuerit, dandis explicationibus in hac prima Facultatum institutione.

Datum Romae die 30 Junii 1896.

C. Card. Mazzella, Praef.

Locus Sigilli.

Joseph Magno, a Secretis.